

A NÖVEKEDÉS TITKA

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2025. november 30.

Amikor a bibliatáborban voltunk, a Szent Szellem arra vezetett, kérdezzem meg a gyülekezeti tagokat, hogy miről szeretnének üzeneteket hallani és a válaszok között voltak Jézus példázatai. Jó választás! Így is lehet venni a Szellem vezetését, hiszen más hívőket is vezet a Szellem, úgyhogy maradunk Jézus példázatainál, mert ezek nagyon izgalmasak. Nagyon sok minden van bennük, mélyre lehet ásni ezekben az üzenetekben, kijelentéseket, megértéseket vehetünk belőlük. Olyan kinyilatkoztatások vannak Jézus példabeszédeiben, amit talán első hallásra, vagy felületes olvasásra meg sem látunk benne, ezért bele kell nagyon bújnunk Isten Igéjébe és szinte szó szerint ki kell elemezni, meg kell rágni minden egyes szavát, minden egyes mondatát. Rengeteg kijelentés van benne és én hiszem, hogy a mai üzenetből is el fogtok vinni valamit. A múltkor a hamis sáfárról volt szó. Érdekes, hogy az sem mindegy, hogy az ember milyen címet ad egy tanításnak, mert első látásra a hamis sáfár nem egy olyan izgalmas dolog, de, ha végighallgatod az üzenetet, akkor lehet, hogy találsz benne egy-két érdekes részt.

Ma pedig titkokról lesz szó, mégpedig olyan titokról, amiről Jézus beszél, olyan titokról, ami számunkra nem kell, hogy titok legyen, csak a világ számára legyen titok. Azt a címet adtam a mai üzenetnek, hogy: *A növekedés titka*. Mindannyian szeretnénk növekedni, mindannyian szeretnénk fejlődni és ez egy folyamat, tehát nem állunk meg ebben, úgyhogy a mai napon egy olyan üzenetet hoztam, amit már nagyon sokszor olvastunk. Biztos, hogy ti is nagyon sokszor olvastátok, szó is volt már róla, de egy kicsit jobban belemélyedünk, talán olyan dolgokat is megnézzünk, amit eddig nem nagyon.

A magvető példázatáról lesz szó. Az Evangéliumnak egy kapunyitó tanítása ez, mert Jézus ezzel kezdi meg a példázatok sorozatát. Isten országának titkait leplezi le ezekben a tanításokban. Nem véletlen, hogy a tanítványok így kérdezik Jézust, hogy miért példázatokban szólsz nekünk? Ez a Máté 13,10-ben van leírva. Ha látjuk a Máté 12-t és, ha megnézzük az előtte lévő konfliktusait Jézusnak a tanítványokkal, akkor itt egy választóvonal a Máté 12, ugyanis miután a farizeusokkal nyíltan beszélt a Szent Szellem káromlásáról és ők elutasították Jézust, elutasították az üzeneteit, azt mondta, hogy nem adatik nektek jel, csak a Jónás próféta jele és, hogy ezek után nektek példázatokban fogok beszélni. Jézus a magvető példázatával nyit meg ott egy sorozatot. A Máté 13-ban hét példázat van, de ebből most csak négyet fogunk megnézni, mert ezeket a példázatokat megtaláljuk a Márk 4-ben és a Lukács 8-ban is, a szinoptikus Evangéliumokban. Igazából mind a hármat érdemes lenne elolvasni és érdemes elolvasni, de ez házi feladat lesz.

Most a Márk 4-et fogom felolvasni először, onnan megyünk tovább. Bár jól ismeritek, de ha esetleg régebben olvastátok, akkor ez nagyon jó emlékeztető lesz. Azt mondja a 4,1-től az Ige, hogy:

Márk 4,1–13.

1. És ismét kezdte tanítani a tenger mellett. És nagy sokaság gyűlt hozzá, úgyhogy Ő a hajóba lépvén, a tengeren ül vala, az egész sokaság pedig a tenger mellett a földön volt.

2. És sokat tanítja vala őket példázatokban, és ezt mondja vala nékik tanításában:

3. Halljátok: Ímé, a magvető kiméne vetni.

4. És lón vetés közben, hogy némely az út mellé esék, és eljövének az égi madarak és megevék azt.

5. Némely pedig a köves helyre esék, ahol nem sok földje volt, és hamar kikelt, mivel nem volt mélyen a földben.

6. Mikor pedig fölkel a nap, elsüle, és mivelhogy nem volt gyökere, elszáradt.

7. Némely pedig a tövisek közé esék, és felnövekedének a tövisek, és meg fojták azt, és nem adott gyümölcsöt.

8. Némely pedig a jó földbe esék; és ad vala növekedő és bővölködő gyümölcsöt, és némely hoz vala harmincannyit, némely hatvanannyit, némely pedig százannyit.

9. És monda nékik: Akinek van füle a hallásra, hallja.

10. Mikor pedig egyedül vala, megkérdezték Őt a körülötte lévők a tizenkettővel együtt a példázat felől.

11. Ő pedig monda nékik: Néktek adatott, hogy az Isten országának titkát tudjátok, ama kívül levőknek pedig példázatokban adatnak mindenek,

12. Hogy nézvén nézzenek és ne lássanak; és hallván halljanak és ne értsenek, hogy soha meg ne térjenek és bűneik meg ne bocsáttassanak.

A Lukácsban ez úgy van írva, hogy ne üdvözüljenek, de majd kielemezzük és szó lesz ezekről. Itt egy nagyon fontos dolgot mondott Jézus, ezt még mindenképpen szeretném felolvasni:

13. És monda nékik: Nem értitek ezt a példázatot? Akkor mimódon értitek meg majd a többi példázatot?

Tehát ez egy alap példázat. Ez egy alapidolog, amit mindenkinek meg kell értenie, ezért is lesz erről szó. Jó alapokra kell, hogy építsünk. Itt a 34-es vers még azt írja nekünk:

Márk 4,34.

34. Példázat nélkül pedig nem szól vala nékik; maguk közt azonban a tanítványoknak mindent megmagyaráz vala.

Tehát ez az a vers, ami arra utal, hogy a Máté 12. után Jézus példázatokban szól a farizeusokhoz, miután elutasították Őt. A magvető példázata is egy titok. Jézus egy szellemi és egy lelki földműves képpel mutatja be azokat a szellemi dolgokat, azokat a lelki valóságokat, azt a rejtett folyamatot, ahogyan az Isten országa működik bennünk és körülöttünk. Ez a példázat, mint mondtam, három helyen is előfordul az evangéliumokban és mondja mindhárom helyen, hogy a példázat gyűjteménye elején áll. Ez azt jelenti, hogy Jézus ezzel a példázattal meghatározza mindazt, ami ezután következik. A kijelentés első mondata már elárulja a lényegét. Nézzük most már a jegyzeteimből, mert sok mindent felírtam. Íme kiméne a magvető vetni. Most a Máté 13,3-at nézzük. Min van itt a hangsúly? A magon, nem a talajon van a hangsúly. Az Ige azt írja, hogy a mag Isten Igéje. A példázat fő üzenete az Ige legyőzhetetlen ereje és természetfeletti győzelmi útja. Tehát ahhoz, hogy ezt a példázatot jól megértsük, először meg kell néznünk a szöveggörnyezetet, így először a szöveggörnyezetről fogok beszélni, mert Jézus üzenetei csodálatosan egységesek. A magvető után két példázat is szól ugyanarról a titokról.

A mustármag példázata. Miről szól a mustármag története? Arról, hogy a mustármag kicsi, alig látható, mégis nagy fává nő. Ez a titok. Isten országa kicsiben indul el és dicsőségben teljesedik be.

A kovász példázata ugyanezt mutatja. A kovász is láthatatlanul munkál, vagyis átjárja az egész tésztát. A közös pont az, hogy a növekedés titka Isten kezében van. Nem látod, hogy minden nap hogyan nő, de biztosan nő és ez a lényeg, ez egy közös pont. Tehát a példázatok mind arra tanítják a tanítványokat, hogy a kicsi kezdetben benne van már a nagy kiteljesedés. A magvető után van két példázat, amely tovább magyarázza a magvetőt. Ezt Jézus megmagyarázza a Márk 4-ben és elmondja ennek a példázatnak a lényegét, de utána jön egy példázat, ami szintén tovább erősít, még további megértéseket ad erről és erről is lesz ma szó, a konkoly példázatában, hogy a jó vetés mellé a gonosz is vet. A búza és a konkoly együtt nő. Végig fogjuk ezeket nézni pontról pontra, de nem a mi dolgunk, azt mondta Jézus, hogy nem a ti dolgokot kiszaggatni, mert az ítélet Istené. Ezt most nem olvassuk végig. A tanítványok mondták, hogy szaggassuk ki a konkolyt, de Jézus azt válaszolta, hogy nem, nem! A konkoly mindig ott van a búza mellett, de a látható világ keveredése viszont nem akadályozhatja meg Isten munkáját, hiába van ott a gonosz, Isten munkája attól még folyik. Ebben a világban élünk.

A következő, ami egy nagyon fontos példázat, szintén a magról szól és ideköthető a magvető történetéhez, hogy még jobban megértsük azt a példázatot, az pedig a magától felnövő vetés és ez az, amire ma inkább a hangsúlyt helyezném. Végig fogunk menni, mert ez az, amit a hívők talán a legkevésbé értenek, vagy ha értjük is, nagyon gyakran megfélekedünk róla. Ez a példázat közvetlenül magyarázza meg a magvetőt. A növekedés erről szól, hogy magától nő és ez Isten erejéből történik. Tehát nem magából, mert miről van szó itt? Valójában az Igeről van szó. A Márk

4,27 azt mondja: a mag kihajt és felnő, ő maga sem tudja, miképpen. Mit mutat nekünk ez az Ige? Azt, hogy a tanítványnak nem az a dolga, hogy növessen, hanem a türelem és a bizalom, mert a növekedés az Isten műve. Mind a négy példázat közös magja a növekedés titka, hogy hogyan tudunk növekedni. Ha megnézzük mind a négyet, ha ránézünk a nagy egészre felülről, messziről megnézzük, akkor egyetlen hatalmas ívre mutat az egész történet. Mire? Arra, hogy a mustármag kicsiből nagy lesz, a kovász a láthatatlan erő, ami a kevésből sokat csinál, a gyarapodás szinonimája is lehet, a magvető pedig ott az Ige ereje.

A magától növekedés azt jelenti számunkra, hogy azt Isten végzi. A konkoly azt jelenti, hogy a konkoly ott van, de a gonosz nem akadályozza meg a búza növekedését, az aratás pedig a végidőkre mutat, a beteljesedésre, ez Jézus következő példázatában lesz majd benne. Tehát az egész mai üzenet így összegezhető, hogy Isten országa már el van vetve és semmilyen erő nem tudja megakadályozni, hogy beteljesedjen, az egész üzenet Isten országáról szól, Jézus erről beszél. Ezért *A növekedés titka* a mai üzenet címe. A Máté 13,11-et olvassuk, az pedig így szól:

Máté 13,11.

11. Ő pedig felelvén, monda nékik: Mert néktek megadatott, hogy érthessétek a mennyek országának titkait, ezeknek pedig nem adatott meg.

Néktek megadatott, hogy értsétek a mennyek országának titkait. A világ nem érti, de egy hívőnek értenie kell és kijelentést kell, hogy kapjon Isten országának titkairól. A titok nem az emberben van. Nem a talaj a titok. Nem a magvető ügyessége a titok. Hanem a titok micsoda? Miről beszél itt Jézus? Maga az Ige, az Ige ereje és a legyőzhetetlen Igének a végső győzelme. Ezért mondja Jézus a példázat végén és ez egy nagyon fontos mondat, ezt is majd ki fogjuk elemezni pontról pontra: akinek van füle, hallja. Akinek van füle, hallja. Vagyis a magvető története meghallásra, megértésre hív bennünket. Nem csak információ, hanem egy átformáló kijelentés kell, hogy legyen az életünkben.

Most térjünk rá magára a mag erejére! Beszéljünk először csak a magról és nézzük meg a magvető példázatának első legfontosabb üzenetét, ami nem a talajokról szól. Mindig ezt szoktuk kiemelni, hogy ez ilyen ember, az meg olyan ember, a harmadik meg amolyan ember, de nem erről van szó, majd fogjuk látni az Igéből. Nem arról szól ez a példázat, hogy milyen típusú emberek vannak, még csak nem is arról, hogy ki mennyire van közel Istenhez. Jézus maga mondja ki a kulcsszavakat – a Lukács 8,11-ben is lehet ezt olvasni –, ahol kijelenti az Ige, hogy a mag pedig Isten Igéje. Isten Igéjéről van szó, ez az egész példázatnak a központja, a mag.

Minden innen indul és minden ide érkezik vissza. Nézzük meg egy kicsit jobban a mag természetét! Ugye a mag kicsi, de végtelen potenciált hordoz. A magban benne van az élet. A mag kicsi, egyszerű, jelentéktelennek tűnik, de nem a méretéről híres, hanem a benne rejlő erőről és a benne levő életéről. Isten Igéjében erő van, Isten Igéjében élet van. Ahogy a földi magban ott rejlik a teljes kalász, úgy rejlik Isten Igéjében Isten országa. Jézus ezt magyarázza el, hogy az Igében ott van benne Isten országa, illetve Isten országának az ereje is ott van benne, mint, ahogy Jézus mondja a Lukács 17-ben, hogy az Isten országa nem szemmel láthatóan jön el. Azt mondják, itt van, ott van, amott van. Nem! Isten országának hatalma bennetek van. Így is megfogalmazhatnánk az egészet, hogy a magban potenciálisan el van helyezve Isten országa. A kicsi kezdetben viszont benne van a nagyszerű vég. Ez mind maga az Ige, Jézus erről beszél az Igében. Tehát a kérdés nem az, hogy elég nagy-e a mag, hanem az, hogy elhisszük-e, hogy a magban élet van, elhisszük-e, hogy az Igében élet van? A mag magában hordozza a győzelmet, tehát az Ige legyőzhetetlen. Az Igét semmi nem tudja legyőzni! Jézus ezt a példázatot nem azért mondta el, hogy megijedjünk a három terméketlen talajtól. Mindig a három terméketlen talaj van kiemelve, ezért nagyon figyelniünk kell a történet hangsúlyozására, hogy Jézus mit hangsúlyoz ki ebben a példázatban, nem így végződik a történet, hogy „és sok mag elpusztult”. Nem ezt mondja Jézus, hanem nézzük a Máté 13,8-at:

Máté 13,8.

8. Némely pedig a jó földbe esék, és gyümölcsöt termett, némely százannyit, némely hatvanannyit, némely pedig harmincannyit.

Nyilván ehhez szükség van a jó földre, ahogy az Írás is mondja, majd beszélünk a föld szerepéről is, most egyelőre az Ige erejéről van szó. Mit látunk ebben a példában? Azt, hogy végül az Ige győz, gyümölcsöt terem, beteljesíti azt, amit Isten eltervezett. Főleg, ha a végidőkre vonatkoztatva nézzük. A legvégén az Ige győzelmet fog aratni mindenkinek az életében, aki hívő és aki befogadta a jó magot. Nézzük Ésaiaást, mit mond erről az 55,11-ben! Az egész Ige talán ki lesz vetítve, de én csak pár sort idézek belőle:

Ésaiaás 55,11.

11. Így lesz az én Igém, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok...

Ez volt az Ige természete az ószövetségben is, Isten Igéje, Isten beszéde ma is. Az Ige nem veszített az erejéből, nem sikertelen, véghez viszi Isten akaratát. Ez egy titok. Ezt kell megértenünk, hogy a növekedés nem elsősorban tőlünk függ. A termés nem a talaj ügyessége, hanem a mag ereje. Azért tudunk teremni gyümölcsöt, mert a magban, az Igében erő van. A mi szerepünkről is mindjárt fogok beszélni, a négy talajról. Előbb nézzük csak a magot, csak beszéljünk az Igéről, beszéljünk a magról, amiről Jézus beszél! A mag isteni eredetű és nem emberi teljesítmény. Nagyon sok hívő téveszti el, mondják, hogy olyan jó ember volt, mégis miért történt vele ez? Mindent megcsináltam és mégis miért történt ez és jönnek a miért kérdések. Én hiszem, hogy ezekre a kérdésekre ma Jézus példázata választ fog nekünk adni. Jézus elsősorban nem a magvetőt dicséri. Ebben az esetben ki a magvető? Az, aki az Igét hinti. Az lehetsz te is, ugye? Jézus is az Igét hintette. Nem azt mondja, hogy jaj, milyen okos voltál, jól szórtad a magot, jól hintetted a magot! A figyelem nem a magvetőn van és nem is a talajon. Ezt kell megérteni, hogy a figyelem a magon van, mert a mag Isten Igéje. Tehát aki az Igét hirdeti, az nem saját anyagot ad tovább, nem a maga bölcsességét, szellemi erejét, felkészültségét, mert az nem terem gyümölcsöt. A mag ereje Istené és nem az emberé. Ezért mondja az 1Péter 1,23:

1Péter 1,23.

23. Mint akik újonnan születettek nem romlandó magból, de romolhatatlanból, Istennek Igéje által, amely él és megmarad örökké.

Mit képes adni a mag? A magban élet van, ezért a mag képes életet adni. A mag életet adó, újjáteremtő és újjászül bennünket. Ez Isten műve és nem a miénk. Tehát nem tudunk magunktól újjászülni, ezt Isten Igéje, a mag végzi el. A mi dolgunk az, hogy szórjuk a magot. A mag természetfölötti. A magot, a magban lévő életet nem lehet megállítani. A gonosz támadha, a kövek kemények lehetnek, a tövisek fojtogathatnak, de Jézus szerint a magban lévő erő, azaz az Ige ellen nincs sem földi, sem pokoli erő, amely végül győzhet. Ez az Igének a természete, ez a mag természete, erről a magról beszél Jézus. Semmilyen erő, sem ördög, sem világ, sem üldözés nem akadályozhatja meg az Ige diadalra jutását. A példázat nem azt tanítja, hogy vigyázz, lehet, hogy minden mindjárt kárba vész. Nem erről szól, hanem arról, hogy a mag végül gyümölcsöt terem a hívőben – itt majd a talajoknak a szerepe lesz fontos –, mert ilyen az Ige természete. A hívő embernek ez biztonságot ad, az igehirdetőt ez bátorítja, hogy igen, csak szórja a magot, szórja a magot, hirdesse a magot, mert az Ige dolgozik. Nem te tudod megváltoztatni a dolgokat, hanem az Ige fogja elvégezni és ez a tanítványság alapja: az Ige. Az Igében önmagában jelen van a növekedés, mert az Ige nem csupán információ, hanem élet, mégpedig isteni élet.

A világ csupán információnak használja az Igét meg erkölcsi útmutatónak, de nekünk tudni kell, hogy ki az Ige. Az Ige testté lett, az maga Krisztus, az Igében élet van, mégpedig örök élet és ezt az életet senki nem tudja elvenni belőle. Láttuk, hogy amikor az ördög ellopta – a magot el tudja lopni –, de a magban lévő életet nem tudja kivenni, mert az élet benne van. Ez majd a konkoly példázatánál jól elő fog jönni. A mag kihajt, felnő és maga sem tudja, hogy miképpen. Így a hívő élet kulcsmondata lehet: amikor te nem látod, az Ige akkor is munkálkodik, az Ige láthatatlanul munkálkodik. Amikor nem érzünk változást, akkor is növekszik benned valami, mert az Ige növekszik. Ez a mag természete. Amikor semmilyen látható eredmény nincs, az Ige akkor is dolgozik és akkor is működik. Ez a növekedés titka, ez a példázat első nagy üzenete: nem te növeszted az Igét, hanem az Ige növeszt

téged. Ezt még egyszer elmondom: nem te növeszted az Igét, hanem az Ige növeszt téged. Ezt nagyon sokszor fordítva gondolják az emberek. Úgy gondolják, hogy meg tudjuk magunkat növesztetni. Nem, az Ige tud bennünket megnövesztetni és Ő tud bennünket gyarapítani, Ő tud bennünket győzelemre vinni.

Ha megnézzük a következő példákat, a mustármag, a konkoly és a magától felnövekvő vetés történetét – ezeket majd otthon elolvassátok –, azok is pontosan erről szólnak, hogy a kis kezdetből nagy vég lesz. A piciből nagy lesz, a kevésből sok lesz, a kis győzelemből nagy győzelem lesz. Jézus magvető példázata egy sikertörténet, happy enddel végződik, hiszen a gyümölcselel zárja Jézus ezt a történetet, nem félelemmel, nem pesszimizmussal, nem aggodalommal, hanem ezzel a biztos kijelentéssel, hogy egyesek harminc, hatvan, százannyit is teremnek. A vég garantált akkor, amikor a mag a talajban, a megfelelő helyen van, mert Isten Igéje megteszi azt, amire kiküldetett. Az igazi titok az, hogy az Ige legyőzhetetlen, a növekedés Istené, a termés örökösén biztos. Miért? Mert az Ige nem egy romlandó mag, hanem egy örök mag, ami soha nem romlik meg.

Most beszélünk kell Jézusnak arról a mondatáról, hogy „akinek van füle, hallja”. Itt a hallás felelősségéről van szó, a négy talajról és tulajdonképpen egyetlen döntésről van szó. A négy talajnak mi az üzenete, mi a jelentősége Jézus példázatában? Nem embertípusokról szól, ezt hadd hangsúlyozzam ki! Nem embertípusokról, hanem az emberek lelki valóságáról, az érzelmi, értelmi és akarati valóságáról szól. Nem négyfajta ember, hanem négyfajta lelkiállapot, amely minden embert érint. Nem embertípusokról szól, hogy vannak ilyen típusú emberek, vannak olyan típusú emberek, vannak amolyan típusú emberek, mert ezt nagyon sokszor így értelmezik. A magvető példázata elsősorban az Ige diadaláról szól, de másodlagosan szól rólunk is nyilván, mert mi is részesei kell, hogy legyünk ennek. Négy talaj jelenik meg a példázatban, de még egyszer mondom, vigyázz, mert Jézus nem négyféle embertípust mutat be, hanem egy ember négyféle szívbeli állapotát. Még egyszer: az ember négyféle szívbeli állapotát mutatja be Jézus és ezt majd mindjárt látni fogjuk az Igében. Mind a négy talaj bennem is, benned is és mindenki benn ott lehet, helyzettől függően. A kérdés nem az, hogy melyik talaj vagyok, hanem az, hogy hogyan hallom most az Igét, a halláson múlik. Jézus is a négy talaj képében mutatja be ezt az egész történetet.

Nézzük azt, hogy mi az az útszél: amikor a szív nyitva áll az ellenség előtt. Ez egy szívbeli állapot, amikor az ember füle nem Isten hangján van, hanem az ellenség hangján, akkor mi történik? Ellopja a szívébe vetett Igét, ellopja a magot.

Máté 13,19.

19. Ha valaki hallja az Igét a mennyeknek országáról és nem érti, eljön a gonosz és elkapja azt, ami annak szívébe vettetett.

Nem érti meg. Milyen állapot ez? Ez egy rossz szívbeli állapotot, egy rossz lelkiállapotot mutat, nem egy emberi tulajdonságot, vagy embertípust, emberfajta. Az útszél az, ahol az emberek járnak, ahol letapossák a talajt, ahol a talaj kemény. Ez a szív képe is lehet, amikor túl sok inger jár keresztül az emberek szívében, túl sok gondolat tapossa, túl sok hang van az elméjében, túl sok vélemény jár át rajta és a belső világa felszínessé válik ilyenkor. Az Ige megérinti a szívet, de nincs hová behatolnia, mert a felszín megkeményedett. A Lukács 8,12 mondja, hogy az ördög eljön és kiveszi az Igét a szívből. Figyeld meg, nem arról van szó, hogy az ördög megpróbálja, hanem kiveszi! Egyszerűen kiveszi és miért? Mert az ember szívbeli állapota nem értette meg az Igét, nem figyelt rá eléggé, nem figyelt rá elég mélyen. Ezért a lényeg a halláson és a figyelmen van. Az útszél tehát nem emberi kategória, hanem megkeményedett szívállapot. Mi van a köves helyen? A köves helyen ugyanez a helyzet – Jézus elmagyarázza –, van öröm, de nincs gyökér.

Máté 13,20–21.

20. Amely pedig a köves helyre esett, ez az, aki hallja az Igét, és mindjárt örömmel fogadja;

21. De nincs gyökere benne, hanem csak ideig való; mihelyt pedig nyomorgatás vagy üldözés támad az Ige miatt, azonnal megbotránkozik.

Ez a talaj nagyon veszélyes, mert van rajta élet, csak nincs mélysége. Tehát valaki lelkes, de nem gyökerezik meg, könnyen indul, de nem áll szilárd talajon. Jézus is beszél erről a Máté 7-ben, hogy a

bölcs ember a kősziklára építi a házát, erős talajon áll. Gyors az öröme, de ugyanolyan gyors a visszaesése is. Nincs állandóság, nincs kitartás. Ilyenkor mi történik? Jézus mondja ezt a Márk 4,17-ben.

Márk 4,17.

17. De nincs bennük gyökere, hanem ideig valók; azután, ha nyomorúság vagy háborúság támad az Ige miatt, azonnal megbotránkoznak.

A köves talaj csak az örömet kereső kereszténység képe. Ez az a hit, ami nem állja ki a próbát, mert nincs gyökere az Igében. Tehát a köves talaj nem karakter probléma, hanem a felületes hit mélységének képe itt az Igében. Nézzük a tövises helyet, hogy mit tudunk arról.

Máté 13,22.

22. Amely pedig a tövisek közé esett, ez az, aki hallja az Igét, de e világnak gondja és a gazdagságnak csalárdsága elfojtja az Igét, és gyümölcsöt nem terem.

Ez a Jézus által legkeményebben megfogalmazott talaj. Tehát nem a tövissel van a baj, mert tövisek azok vannak. Önmagában nem a tövis a baj, hanem az, ha a tövis rossz helyen van. Ha a tövis az emberben ott van: ott vannak a gondok, a felelősségek, az élet gondjai a reménység helyett, az aggodalmak ott vannak a hit helyett és, ha ezek fölnövekednek és nagyobbakká válnak, akkor bizony megfojtják az Igét. A tövis nem öl meg egy pillanat alatt. Lassan fojtja meg az embert, hetek, hónapok, vagy akár évek alatt. Ez a talaj az elnyomott hit képe. Itt nem a sátán veszi el az Igét. Hányszor halom töletek is, hogy a sátán ezt tette velem, a sátán azt tette velem. Nem mindig a sátán a bűnös! Azért mi is segítünk neki bőségesen.

Az életben zajló tevékenységek, az elfoglalt fojtja el az Igét ebben az esetben. Ez a hívők leggyakoribb valósága is. Tehát ez nem pogányokkal történik meg, hanem hívőkkel, de Jézus nem ítél el, Ő csak szembesít ezzel a helyzettel. Ez az üzenet nem azért van, hogy Jézus kárhóztassa a tanítványait, hanem egyszerűen szembesítse őket a valós helyzettel. Ha a szív tele van tövisekkel, tele van fájdalommal, tele van keserőséggel, akkor a szívben lévő tövis elfojtja az Igét és az Ige nem tud növekedésre jutni.

És akkor itt van a negyedik, az a jó föld, amikor megérted, befogadod, őrzöd az Igét. Tehát megérteni, befogadni és őrizni az Igét.

Máté 13,23.

23. Amely pedig a jó földbe esett, ez az, aki hallja és érti az Igét; aki gyümölcsöt is terem, és terem némely százannyit, némely hatvanannyit, némely pedig harmincannyit.

Lukács még hozzát teszi – érdemes megnézni a Lukácsot is, mert amint mondtam mind a három Evangéliumban látható és megtalálható –, hogy megtartja tiszta és jó szívben és gyümölcsöt terem béketűréssel. Ha megnézzük itt a Máté 13,23-ban, mi a három kulcsszó? Hallja. Tehát, amikor a figyelem Isten Igéje felé mozdul. Érti. Nem intellektuális megértésről van szó, hanem befogadó, alázatos nyitottságról beszél itt az Ige. Megtartja. Tehát őrzi, vigyáz rá, időt ad neki és engedi az Igét dolgozni.

A jó föld tehát nem a jó ember, nem jobb típus, nem is érettebb típus, hanem aki figyel, befogad, kitart. Azt mondja Jézus: figyel, befogad és kitart. És gyümölcsöt teremnek béketűréssel – mondja Lukács. Ezért érdemes elolvasni mind a hármat, mert így egy jobb képet kapunk. A gyümölcsstermésről mit tudunk? Az nem gyors, nem látványos, nem azonnali, hogy bedobod a földbe a magot és akkor azonnal előjön, mint amikor a kávéautomatába beszórod a pénzt, aztán azonnal jön a kávé. Ez nem az a fajta, nem egy instant dolog. Viszont van egy jó hírem: biztos, mert az Ige az élő és munkálkodó. A hallás tulajdonképpen a döntés helye. Ezért emeli ki Jézus:

Máté 13,9.

9. Akinek van füle a hallásra, hallja.

Néha nem értjük, hogy mit ért ez alatt Jézus, hogy hallja. Ez azt jelenti, hogy a magvető senkit nem kényszerít. Ugye elhangzott már többször, hogy a lovat nem lehet megitatni, ha ő nem akar inni. Ugyanez a helyzet ezzel is, hogy a magvető nem kényszerít, a mag nem erőszakos. A növekedés viszont a halláson múlik. Ilyen szempontból nem automatikus. Ha nincs hallás, akkor nem kerül a helyére a mag és nyilván nincs növekedés. Ha rossz állapotban van a szív, akkor nem nő. Tehát meg-

állapíthatjuk azt, hogy a felelősség a miénk, azaz a halláson van a felelősség. Máshol is írja az Ige, hogy vigyázzatok, hogy hogyan hallgadjátok!

Tulajdonképpen az üzenetnek ezen a pontján egyetlen egy kérdést kell föltenni magunknak. Hogyan halljuk most az Igét? Jézusnak ez volt a kérdése. Most hogyan halljuk az Igét: útszélen, köves helyen, tövisek között, vagy jó földben? Tudom én, ezt már annyiszor hallottam, meg annyiszor olvastam, meg annyiszor mondták! De hogyan hallgadjuk? Ettől függetlenül lehetsz az útszélen, köves helyen, vagy tövisek között, de lehetsz jó földben is. Ez a szívünk állapotát mutatja. Ez a szívünk állapota. Van egy jó hírem viszont, a talaj változhat!

A mag képes feltörni a köveket, kiirtani a töviseket, meglágyítani a kemény szívet. Ez a lényeg, hogy változhatunk! Nem tudom, hogy láttál-e már olyan fát, hogy a madarak valahova elszórták a magot, kinőtt és a betonjárdát fölnyomta és nem lett belőle egy nagy fa. Miért? Mert a magban benne van az erő. Az Ige képes megváltoztatni és feltörni a követ is. Tapasztaltuk már, amikor valakinek szórjuk az Igét és visszapattan ránk a mag, de az Ige képes arra, hogy feltörje a követ. Én nem tudom feltörni, én nem tudom meggyőzni. Ezt csinálják nagyon sokan, próbálják meggyőzni az embereket az Igével. Nem kell! Az Igében benne van az erő! Mit kell csinálni? A magvetőről nem azt mondja, hogy győzködjte az embereket. Hanem mit csinált? Szórta a magot. Nem erőszakolta rá senkire, hogy ezt csináld, hogy ezt olvasd el, mondd el gyorsan az üdvösség imát!

És mi van, ha elmondja az üdvösség imát? Azt mondja, hála Istennek, végre ettől megszabadultam! Körülbelül ez lesz a vége. Így is lehet magot vetni, de a magvető nem így veti a magot. Mit kell csinálni? Csak engednünk kell, hogy a mag dolgozzon. Engednünk kell, hogy az Ige dolgozzon! A növekedés titka ez és itt jön a következő rész, a magától felnövekvő vetés példázata. Ez még jobban érthetővé teszi Jézus példázatát és, ahogy Jézus elmagyarázza a példázatot. Tehát a növekedés titka az Isten munkája láthatatlanul. A magvető példázatának az egyik és legmélyebb és leggyakrabban félreértett üzenete a növekedés természetéről szól. Jézus a magvető után közvetlenül egy másik rövid, de rendkívül jelentős példázatot mond el, ami kulcsot ad a magvető megértéséhez. Egyszer Jézus már elmondja, de ezzel még megerősíti.

Márk 4,26.

26. És monda: Úgy van az Isten országa, mint mikor az ember beveti a magot a földbe.

Ez a példázat megmutatja, hogy mi történik az Igével akkor, amikor nem látjuk, mi történik a szívünk mélyén, amikor úgy tűnik, hogy semmi nem változik. Mi a magvető példázatának az igazi titka? Az, hogy a növekedés az Isten műve.

Most pedig beszéljünk a magvetőkről is. Ugye ebben a történetben benne van a mag és benne van a magvető is. Most nézzük a magvető szerepét! Ki lehet a magvető? Ki az a magvető? Aki hinti az Igét. De lehetsz az te saját magad is, amikor olvasod az Igét, amikor elveted az Ige romolhatatlan magját a szívedbe. Igaz? A lényeg az, hogyha a vető elvégezte a maga részét, a lényeg nem rajta múlik. A lényeg nem rajta múlik!

Márk 4,27.

27. És alszik és fölkel, éjjel és nappal; a mag pedig kihajt és felnő, ő maga sem tudja miképpen.

Első hallásra nagyon furcsa. Tehát mi a hívő élet? Befogadjuk a magot, hátradőlünk, aztán nem kell csinálnunk semmit? Nem ez az üzenetnek a lényege a mai napon, hanem a mag természetéről van itt szó. A földművesnek mit kellene igazából tenni? Dolgozni. Ez a természetes, hogy gondozni, figyelni, kapálni, de Jézus nem ezt mondja. Szándékosan idealizálja ezt a képet, itt nem mezőgazdasági valóságot mutat be, hanem egy lelki valóságot.

Az ember részéről a növekedés folyamatában van egy szent tétlenség is. Amikor a természetes úton a szántóvető előkészítette a talajt, bevetette a magot, mindent megcsinált, utána mi van? A mag elvégzi már a növekedést, a Gondviselőre van bízva. Ezután mit csinál a szántóvető? Reménységgel várja a földnek a gyümölcsét. Hittel várja. Van egy reménység. Tehát a vető nem lustaságból alszik. Nem azért alszik a parasztember, miután elvetett, mert lusta, hanem azért, mert már elvetette a magot és onnantól kezdve a növekedés már nem az ő dolga. Jézus erre tanít bennünket. Egy hívő ember első nagy felismerése, nem én növesztetem az Igét, nem én termem a változást, nem én viszem véghez

a növekedést. Az én részem az, hogy elvetem a magot, az én részem az, hogy befogadjam a magot, az én részem az, hogy higgyem Isten Igéjét, a növekedést a mag tudja elvégezni. Te nem tudsz hit-növekedést csinálni magadnak!

Honnan van a hit? A magból. A hit hallásból van, Isten Igéje, a mag által. Nem tudsz gyümölcsöt előerőltetni, nem tudod megcsinálni, nem tudsz lelki áttörést gyártani magadnak. Ezt mind az Ige fogja elvégezni. A vetés a mi részünk, a növekedés pedig Istené. Halleluja! A növekedés láthatatlan – ez az, ami sokunkat megtéveszt és türelmetlenségre sarkall – és mégis valóságos.

Márk 4,27.

27. És alszik és fölkel, éjjel és nappal; a mag pedig kihajt és felnő, ő maga sem tudja miképpen.

Ez a mondat nagyon vigasztaló és ebbe szinte bele kell kapaszkodnunk, hogy ő maga sem tudja, miképpen. Ez vagy te! Tehát, amikor napokig, hetekig nem érzel változást. Elvetettük a magot, imádkoztunk, de nincs változás. Amikor olvasod az Igét, de nem úgy hat, ahogy gondolnád, imádkozol, de minden változatlanul tűnik, amikor küzdesz valamivel, gyengeséggel, sebbel és a folyamat lassú, akkor is tudnod kell, hogy a mag benned van és a mag dolgozik és a mag el fogja végezni a változást! Tehát miközben te nem látod, akkor is nő! Nem érted, de alakulnak a dolgok és miközben nem érzed, Isten dolgozik. Ezt végzi a mag bennünk. Sokszor nem vagyunk ennek a tudatában. A lélek mélyén, csendben, szinte észrevétlenül történik a növekedés. A 2Korinthus 5,7-ben mit mond Pál?

2Korinthus 5,7.

7. Mert hitben járunk, nem látásban;

Ez a hit! A hit a reménylett dolgok valósága. A hit egy reménység. Ennél jobbat nem lehetett volna hozni, mint a magvető példázata, mert amikor a magvető alszik, akkor nem lustálkodik, hanem reméli, hogy a vetésének megjön a termése, mert tudja, hogy benne van a magban a búzája, a kukoricája, vagy amit éppen elvetett. Tehát a hit legnagyobb próbája nem az üldözés, higgyétek el, hanem amikor nem látod a dolgokon a változást, de tovább bízol. Ez az igazi próbája a hitnek! Ábrahámot hozza fel az Írás a hit példaképének, hogy ők nem látták Sárával meg azt, amit Isten megígért nekik, de mégis hittek folyamatosan.

A következő pont, amiről beszélnünk kell, hogy a föld magától terem. Itt ez a magától, ez egy olyan szó görögül, hogy *automate*. Innen származik az automata szavunk. Nem is gondoltátok volna, igaz, hogy ez is a Bibliából van?

Márk4,28.

28. Mert magától terem a föld, először füvet, azután kalászt, azután teljes búzát a kalászbán.

Tehát innen van az automatikus, de Jézusnál nem azt jelenti, hogy öntörvényű. Ez nagyon fontos, hanem azt jelenti, hogy Isten törvénye szerint működik. Egy olyan folyamat, amelynek mi csak a tanúi vagyunk, vagy a bizonyágtevői lehetünk és nem az okozói. Az okozója a mag!

A növekedés forrása a magban lévő isteni élet, ami benne van a magban. Tehát ami magában a magban lévő isteni élet, az a növekedés forrása. Így is fogalmazhatnánk, hogy a föld magától terem, de nem magától valójában, Isten tervszerű, titokzatos munkája, amit a mag elvégez. A vető alszik, de Isten nem alszik. Te pihensz, az Ige meg dolgozik. Hát ez egy nagyon jó munkabeosztás! Ennek így kell működnie a hívő életében! Ezért a kedvenc Igénk közé tartozhat az 1Thessalonika 5,24. is:

1Thessalonika 5,24.

24. Hű az, aki elhívott titeket, és Ő meg is cselekszi azt.

Vagy írhattam volna a Filippi 1,6-os Igét:

Filippi 1,6.

6. Mert meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, be is végzi a Krisztus Jézusnak napjáig;

Még sok Igét ide lehetett volna hozni példaképpen, de akkor sosem végzünk ezzel a példázattal. Most nézzük meg a növekedés három fázisát. Ez is egy nagyon fontos dolog és ez is hozzánk kötődik bizonyos szempontból.

Márk 4,28.

28. Mert magától terem a föld, először füvet, azután kalászt, azután teljes búzát a kalászbán.

Először füvet, azután kalászt, azután teljes búzát a kalászbán, tehát a lelki élet így működik. A hívő élet így működik. Mit jelent a fű? A kezdeti életnek a jelei. Egy kicsi változás. Imádkoztunk, már van egy kicsi változás. Hiszünk, már van egy kicsi változás. Egy kis apró lelkesedés, van már kicsi megértés. Kicsiben kezdődik. Kijött a fű, már valami kezd zöldellni, valami elindul. Aztán jön a kalász, az a formálódásnak a jelképe. Mit jelent? Alakulnak már a dolgok. Fejlődnek a dolgok. Még nem kész, de már alakul. Még nem aratható, de már úton van. Ez az, amire az Ige tanít bennünket. A teljes búza pedig az érettség, a termés, a gyümölcs – ez a cél. Viszont van egy kis probléma, hogy eközött a három fázis között van az idő és ebben veszítik el a hívők a türelmüket. A fűtől, amíg a teljes aratás eljön, van egy kis idő és meghatározó, hogy ezt az időt mivel töltjük. Aggodalommal, vagy félelmekkel, vagy hitetlenséggel?

A Lukács 8,15 mondja, hogy gyümölcsöt teremnek béketűréssel. Ezt az előbb már felolvastuk, csak még egyszer szeretném ráirányítani a figyelmeteket. Gyümölcsöt teremnek. Hogyan? Béketűréssel. Egyébként a Szellem gyümölcse, a mértékletesség, béketűrés a legnehezebben érő gyümölcsök közé tartozik, ha kronológiai sorrendben nézzük a bibliai felsorolást.

Tehát a gyümölcs lassan, csendben, Isten időzítése szerint nő. Mi a lényeg? Nem lehet gyorsítani. Ezt tudom, hogy sokan szeretnék, talán mindannyian. Nem lehet kihúzni egyből a magból a gyümölcsöt, pedig benne van, de egyből nem tudod kihúzni. Nem lehet siettetni. Úgyhogy a növekedés mire tanít bennünket? Türelemre. Arra, hogy tisztelettel figyeljük Isten munkáját, mert Ő dolgozik. A vég, a beteljesedés Isten időzítése szerint fog történni, nem a szerint, ahogy mi elterveztük.

Márk 4,29.

29. Mihelyt pedig a gabona arravaló, azonnal sarlót ereszt reá, mert az aratás elérkezett.

Az aratás mindig Isten ideje, Isten időzítése. Nem az ember türelmetlensége hozza el. Mit mond Jézus? Aggodalmaskodással nem tudjátok megnövelni a termeteteket egy arasszal sem. Tehát ne aggodalmaskodjatok a ti életetek felől, hogy mit esztek, mit isztok, miben ruházkodtok, mindezeket a pogányok kérdezik! Az ember türelmetlensége nem hozza előbb a növekedést és nem a mi erőlködésünk hozza. Ez a másik, amire tanít bennünket. Ez tulajdonképpen összecseng majd a konkoly példázatával is – mindjárt rátérünk arra is.

Máté 13,43.

43. Akkor az igazak fénylenek, mint a nap, az Ő Atyjuknak országában. Akinek van füle a hallásra, hallja.

Akkor – ez a végidőkre mutat. Tehát a növekedés így teljesedik be. Isten vet – ugye az Ő magja van elvetve a szívünkbe –, növeszt, arat és Isten dicsőül meg a végén. Ez a hívő bizonyossága, a tanítvány nyugalma és az igehirdetők reménysege, hogy ez így működik. A növekedés titka a számunkra a béketűrés és a hit. Ez az, amire nagyon nagy szükségünk van!

Tehát az üzenet központjában nem az áll, hogy neked teljesíteni kell! Isten elkezdte és be is fejezi. Isten elkezdte és majd gyümölcsöt fog teremni. A mag el lett vetve és el fog jutni az aratásig. Nyilván locsolgatni kell, a mi részünket el kell végezni, ez nem ment föl minket a felelősség alól, mert a mi részünk is megvan ebben, de itt magáról az Ige természetéről tanít Jézus. Béketűréssel teremjetez gyümölcsöt! Mi történik, amikor az Igét szóljuk, amikor Isten beszédét szóljuk? Változások történnek és változások jönnek. Úgyhogy Isten Igéjében benne van az az erő, ami képes arra, hogy elvégezze. Ez azt jelenti, hogy a részünkről el kell engedni bizonyos dolgokat, el kell engedni a sürgetést, a türelmetlenséget, a görcsös bizonyítani akarást!

Erre még a vallásosak mondják, hogy azért nem működik neked, mert biztos nem jól csináltad, nem imádkoztál eleget – jön a kárhoztatás ilyenkor és akkor ezért nem történnek meg a dolgok. Ezek az ördög hazugságai és a görcsös bizonyítani akarás. Nem kell bizonyítanunk Istennek semmit! Ő pontosan ismer minket, úgyhogy nem kell semmit bizonyítani! Az önvádas sietségeket pedig el kell, hogy engedjük! Nem segít ez rajtunk, nem segíti a növekedésünket, nem segíti a gyarapodásunkat. Engedd meg, hogy az Ige a maga idejében, a maga ritmusában és a maga csodájában kinyissa bennünk Isten országát!

Mert mi van a magban? Benne van Isten országa! Benne van a gyógyulásod, benne van a szabadulásod, benne van a bővölködésed, benne van mindaz, ami benne van Isten országában! Jézus Isten országáról tanít. Ez az Isten országának a lényege, hogy mindez benne van a magban.

Aztán megnézzük a támadásokról szóló történet is, amit a konkoly történetében mond el Jézus. Itt majd versről versre megyünk végig. Az, hogy a konkoly is valóság, nagyon gyakran megzavarja a hívőket. Ez a búza és a konkoly példázatában van benne, a magvető példázata után mondja el Jézus ezt a példázatot. Egy újabb képet tesz mellé. Egy második ilyen magyarázó optikának is mondhatnánk ezt, hogy egyszer már elmondta, most még egyszer megerősíti más oldalról.

A magvető azt mutatja meg, hogy hogyan indul el Isten országa. A konkoly példája pedig azt mutatja meg, hogy hogyan támadja meg a gonosz. Amikor a magvető elveti a magot, akkor elindul valami, a konkoly példázata pedig, hogy a gonosz megtámadja azt, ami elindult. A kettő együtt ad teljes képet az életünkről. Akár a hívő életről is, mert a világban jelen van a gonosz. Sokan azt gondolják, hogy kereszténnyé lettem, hívővé lettem és akkor minden jól fog alakulni, de előbb utóbb szembesülnek azzal, hogy akkor Isten ezt mondta, Isten azt mondta és akkor miért vannak ezek? De Jézus elmagyarázta már korábban, hogy miért vannak ezek: mert van egy ellenséged. Mert van egy konkoly és a konkoly jelen van a világban. Tehát Isten vet. Az ellenség mit csinál? Az ellenség utánozza Istent. Az ellenség is vet. Az ellenség nem akadályozza meg, hogy legyen vetés, de ő is vet. Tegnap voltunk egy rendezvényen, ott is erről volt szó, pontosan a megtévesztésről, hogy vet, ellene vet és akkor a kettő együtt nő. Együtt nő a búza és a konkoly.

Máté 13,25.

25. De mikor az emberek alusznak vala, eljött az ő ellensége, és konkolyt vetett a búza közé, és elméne.

Tehát ha te is látsz a kis kertedben néha olyat, amit nem te ültettél, akkor ott valaki azt elvetette. Lehet, hogy a szél kifújta a gyommagokat és akkor olyat is találsz a kis kertedben, amit nem te vetettél és amit nem te szeretnél aratni. Együtt nő a búza és a konkoly. Jézus ezt mondja:

Máté 13,25.

25. De mikor az emberek alusznak vala, eljött az ő ellensége, és konkolyt vetett a búza közé, és elméne.

Ez a mondat megmutatja, hogy a gonosz nem a semmiből támad, hanem arra mozdul rá, amit Isten elkezdett. A támadás ideje, amikor ezek az emberek aludtak. Na, látod, nem voltál elég éber! A Biblia mondja, hogy legyél elég éber. Nem erről szól ez a történet. Isten nem kárhozzatni akar, ez nem egy bűnös alvást jelent. Ez nem lustaságot jelent, sőt még sok esetben nem is felelőtleniséget jelent. Persze, ezek is benne lehetnek nyilván, de elsősorban nem ez. Ez a mondat egyszerűen csak az előre nem látható időkre utal, arra a térre, ahol a gonosz dolgozik, mert ha Isten vet, akkor a gonosz is fog vetni. Hány embert lopott már ki az ördög a gyógyulásból? Elvetettük Isten magját, imádkoztunk érte, meggyógyult, másnap látod ugyanolyan rossz állapotban, mint volt. Miért? Mert a gonosz is vetett valamit, amit nem kellett volna.

Mi ebből az üzenet nekünk? A gonosz vet. Mikor vet? Akkor, amikor nem számítasz rá. Tehát nem a legintenzívebb lelki időszakodban, amikor éppen a legjobban imádkozol, hanem a szürke hétköznapokban, a csendben, a rutinban, a megszokottságban, amikor így vagyunk, hiszen nem vagyunk mindig topon, de az ördög akkor is vet.

Az ellenségnek mi a stratégiája? Ezt is jó, ha látjuk. Nem akadályozza meg a vetést, hanem a vetés eredményességét megpróbálja elrontani. Az eredményt próbálja elrontani. Ezért fontos, ha Isten vet, akkor a gonosz sem tétlen. Jézus ezt világosan elmondja itt is, hogy a tolvaj nem egyébert jön – János 10,10-ből ismerjük –, hanem hogy öljön, lopjon, pusztítson, én pedig azért jöttem, hogy életetek legyen és bővölködjete. Tehát a konkoly természete az utánzás, hogy utánozza Istent.

Kicsoda itt a konkoly? A gonosz fiai, az előbb már olvastuk az Igében. Megtévesztésig hasonlít a konkoly a búzára, amíg ki nem bújik a termése. Ez a megtévesztés, amikor az ördög hazudik, az majdnem úgy néz ki, mintha búza lenne, mintha Isten Igéje lenne. Hogyan csavarta ki az ördög a kertben Isten beszédét? Csakugyan azt mondta az Isten, hogy egyetlen fáról se egyél a kertben? Ezt

mondta? Nem ezt mondta! Egyáltalán nem ezt mondta! Hazudik! Tehát a megtévesztésig hasonlít a búzára a konkoly. Ha kibújt a termése, akkor viszont látjuk a különbséget, de kezdetben hasonló. Tehát a konkoly a sátáni munka, amely mindig utánozza Isten művét, megkülönbözteti és csak idővel válik nyilvánvalóvá.

Mit jelent ez a hívő életében? A gonosz nem mindig támadásként jön, nem úgy, hogy neked esik, most széttéplek, meg elpusztítalak, meg nagy hanggal. Nem így jön a gonosz és éppen ez a megtévesztés az egészben, hanem utánozásként jelenik meg. Ez a konkoly hasonlít kezdetben a búzához. Majdnem úgy néz ki, vallásos formában, fényként, világosságként álcázza magát. Nagyon hasonlít a valódihoz, de mégsem ugyanaz. Ugyanez van az okkultizmussal, ugyanez van a varázslással, a jóslással. Isten kijelentette a próféták által, jaj, hát a varázsló is megmondta! Kezdetben ugyanaz. Majd ha megnézzük az eredményt, akkor nem lesz ugyanaz. A 2Korinthus 11,14-ben van egyébként, hogy a sátán is átváltoztatja magát világosság angyalává. A konkoly ezért veszélyes, nem kívülről támad, hanem belül nő a búza mellett. Együtt nő a konkoly a búzával. Így történik ez! A Máté 13,30-ban látjuk, hogy mit mondott erre Jézus:

Máté 13,30

30. Hagyjátok, hogy együtt nőjön mind a kettő az aratásig, és az aratás idején azt mondom majd az aratóknak: Szedjétek össze először a konkolyt, és kössétek kékébe, hogy megégessétek; a búzát pedig takarítsátok az én csűrömbe.

Ez aztán megint érdekes. Hagyjuk a konkolyt? Hagyjuk a rosszat? Hagyjuk a gonoszt? Milyen érdekes beszéd ez megint Jézustól? A gonosz jelenléte nem cáfolja Isten országának valóságát. Mert Isten országa attól valóságos, hogy a gonosz létezik. A küzdelem nem a rendszer hibája, hanem a világ realitása. Mert ki e világ ura? A sátán, igaz? A vegyes állapot, hogy van konkoly is, meg van búza is, az nem a bukás, hanem egy átmenet a kezdet és a győzelem között. Akkor a tanítványok mit mondtak? Hú, menjünk és szaggassuk ki a konkolyt? Jézus azt mondta, hogy nem. Tehát a tanítványok türelmetlensége miatt Jézus hangsúlyozza, hogy a konkoly jelenléte nem jogosít fel bennünket arra, hogy ítélkezzünk. Ez nagyon fontos! Gyökerestől kitépjük, vagy gyors megoldást erőltessünk. Erre nagyon gyorsak vagyunk néha. A hívő élet egy állandó konfliktus. A búza, amit Isten vet, a konkoly, amit a gonosz vet. Igaz? Mindkettő a szívben, a gyülekezetben és a világban is jelen van. Mindenhol jelen van! Ezért mondta Jézus, hogy nem, nem! Mit mond Pál a Galata 5,17-ben? A test kívánsága a szellem ellen törekedik. A szellem pedig a test ellen. Így van! Tehát jelen van a konkoly mindannyiunk életében és jelen van a búza is. Együtt nőnek, de csak az egyik fog győzni. Itt a türelmetlenségnek nagyon nagy a kísértése. Uram, szedjük ki! Olvassuk is ezt az Igében:

Máté 13,28.

28. ...A szolgák pedig elmondának néki: Akarod-e tehát, hogy elmenvén összeszedjük azokat?

Tehát ez a hívőnek az ösztönös reakciója. Mindannyian így reagálunk, ha látunk valami gonoszt, egyből el akarjuk pusztítani. A tanítványok azt mondták, hogy imádkozzunk le tüzet erre a városra, mert nem fogadták be Jézust. Azt mondta Jézus, hogy minemű szellem van bennetek? Nem ezt csináljuk néha mi is? Ha látunk valami rosszat valakiben, akkor egyből ki akarjuk pusztítani belőle, de azonnal és akkor csinálunk még nagyobb bajt, mint, ami volt.

Tehát türelemre int bennünket az Ige. Szabaduljunk meg a rossztól, tisztítsuk meg a mezőt, csináljunk rendet azonnal, ne legyen kompromisszum. Ezt nem engedhetjük meg! Dohányzol, nem jöhetsz be a gyülekezetbe. Igaz? Nem ezt csinálják néhányan? Hát, majd leszokik róla, te nem tudod leszoktatni. Ha minden apró hibára ráugranánk, akkor üres lenne ez a terem, én se lehetnék itt. Senki! Így van. Bármennyire nem tetszik ez nekem sem, vagy neked sem, de ez van. Jézus azt mondja, hogy nem. Nem tépjük ki azonnal a konkolyt.

Ez nem azt jelenti, hogy megtűrjük a rosszat. Nem azt mondta Jézus ezzel, hogy a rosszat helyénvalónak tartja. Egyáltalán nem, szó sincs erről. Elmondja Jézus, hogy miért: mert a konkoly gyökerét kihúzva kiszaggatnánk a búzát is. Amikor megbotránkoznak emberek, lehet, hogy amikor te beszéltél vele, éppen akkor olyan lelkiállapotban volt, hogy az Ige nem találta el. Majd jön egy másik, jön egy harmadik, jön egy negyedik, annak pedig el fogja hinni az Igét. Lehet, éppen te vol-

tál az első. Amikor meg elfogadta valaki, ott már előtted sokan vetettek. Te már csak az aratásra érkeztél oda, amikor valaki befogadja az Urat és olyan büszke vagy magadra. Tehát nem rólunk szól a történet, mert az ember nem tudja megkülönböztetni a látszatot a valóságtól. A gyülekezet egy egyes test lesz a végidők előtt. Tessék ezt elfogadni! Ha elfogadjuk, akkor is így van, ha nem, akkor is. Amit nem tudunk megváltoztatni, azt jobb, ha elfogadjuk. Jézus ezzel nem azt mondja, hogy a konkoly jó. Félre ne értsd az üzenetet, nem azt mondja, hanem azt, hogy nem te vagy az arató. Éppen lehet, hogy nem te vagy az arató. Mire tanít ez bennünket? Alázatra!

A végső döntés ideje. Nézzük a végidőkből visszafelé ezt a történetet. Az aratás pedig a világ, a világvége az aratók és az angyalok. Ez a mondat helyre teszi az egész félelmünket. Nem kell kiszagatni a konkolyt, ítéletet mondani, szétválogatni embereket, eldönteni, hogy ki az igaz, ki a hamis. Ez Isten dolga! Nem a miénk. És akkor itt a végkifejlet, a Máté 13,43-ban:

Máté 13,43.

43. Akkor az igazak fénylenek, mint a nap, az ő Atyjuknak országában. A kinek van füle a hallásra, hallja.

Meghatározó szó ez az akkor. Nem most, hanem akkor. Nem ebben az időben, nem ebben a kevert korszakban. Igen, a konkoly mindig jelen lesz, amíg Jézus vissza nem jön. A konkoly jelenléte nem a vereség jele, hanem az aratás előtti időszak természetes része. Mit mondott az Írás? A gonoszság meg fog sokasodni az idők végén. Tehát az idők vége előtti jelek ezek. Az Igéből látjuk, hogy a konkoly nem tudja megakadályozni a búza megérését. Nem képes arra, hogy megakadályozza! A konkoly csak ott nő.

Mit tanít ezzel Jézus nekünk ma? Ne lepődjünk meg azon, ha a gonosz is vet melléd. Elveti az ő magjait is. Ha növekedni kezdesz, a támadás nem a ha, hanem a támadás a mikor. Tehát a kérdés nem az, hogy lesz-e támadás, hanem az, hogy mikor. Ez óriási!

Egy-két dolgot ide fölírtam magamnak. Ne akard kiirtani a konkolyt, mert még nem látod világosan, mert lehet, hogy még az nem is konkoly, csak úgy csinál. A türelmetlenség többet ártana, mint használna. El kell fogadni, hogy a tisztaság, a tökéletesség nem ebben a korszakban lesz teljes. Mindenki tökéletes hívőt akar látni a gyülekezetében, de ilyen nem létezik, azt mondja az Írás. Igyekszünk a tökéletességre, de a teljességünk mikor lesz meg? Az nem ideát lesz, úgyhogy ne aggódj efelől, tartsál ki, de a búza meg fog érni, ebben is biztos legyenél, mert Isten Igéje meg fog érni. Tehát az Ige győz, a termés biztos, a vigasz pedig Isten kezében van. Be fog teljesedni. Erről szól az egész Szentírás, az Ige győzelméről. Akinek van füle a hallásra, az hallja. A gonosz jelenléte nem változtatja meg Isten tervének sikerét. A konkoly nem tudja megállítani a búzaérést és a támadás nem gyengíti a magot, mert a mag akkor is benned van.

Ezek nagyon jó hírek egyébként. A búza nő, a mag érlelődik, az aratás meg közeledik. Ebben a reménységben legyünk mindannyian! Mert Isten győz! Mi a győzelem titka? A harminc-, hatvan-, százszoros termés. Ez a magvető példázatának a végső üzenete, nem három terméketlen talaj. Tehát nem a talajról szól, ahogy mondtam az elején, hanem a magról szól az egész történet. Ez nem a kudarc lehetőség, nem a támadások valósága. Jézus a példázatot győzelemmel zárja, mert Isten országa nem vereségről, hanem a beteljesedésről szól. A példázat legszebb mondata, így hangzik:

Máté 13,23.

23. Amely pedig a jó földbe esett, ez az, a ki hallja és érti az Igét; a ki gyümölcsöt is terem, és terem némely százannyit, némely hatvanannyit, némely pedig harmincannyit.

Ez a mondat a hívő életében a legfontosabb három igazságot hordozza, hogy a gyümölcs valóságos, sokszoros, végül bizonyosan megjelenik. Ez a győzelem titka. Ez a mag titka, a gyümölcs nem véletlen. A mag természetének a következménye. Nem varázslat, nem kiváltság, nem kivétel. A gyümölcs azért jelenik meg, mert a mag hordozza a gyümölcsöt. Az életet hordozza, a növekedést, a termékenységet, a győzelmet hordozza magában. Ez az, amiről Jézus beszél a sokszoros termésnél.

Benned Isten Igéjének romolhatatlan magja van. Ezt soha ne felejtsd el! A példázat nem a kudarc hangsúlyát hordozza, hanem a mag diadalmának a bizonyosságát. Azért van termés, mert az Ige élő és ható. Ami élő és ható, az gyümölcsöt fog teremni, a Zsidó 4,12-ből ismerjük ezt az Igét. Mert

Isten Igéje élő és ható, elhat az életünk minden területére. A láthatatlan, a látható területekre, mindenhol ott van. A gyümölcs tehát nem a te teljesítményed, hanem a mag természetének megnyilvánulása az életünkben. Istené minden dicsőség! Ezért nincs magunkkal mit dicsekedni. Ezért nem is dicsekedünk. Azt mondja Pál, hogy nem tudok magammal dicsekedni, amit tettem, mindent Isten végzett rajtam keresztül, meg az Ige.

Isten nem kicsiben gondolkodik, egy magból egy kalász keletkezik és az nem egy mag. Egy magból nem egy mag lesz, hanem egy mag többszörös életet hoz létre. Ez Jézusnak nagyon radikális kijelentése az Igéről. Amit Isten elkezd bennünk, az túlmutat rajtunk. Az Ige nem csak megtart, hanem meg is sokszoroz. Növekszik Isten országa. Amikor evangelizálunk, amikor hirdetjük az Igét, akkor újabb hívők jönnek be a Krisztus Testébe, újabb emberek szabadulnak meg a sátán fogásából, mindezt a mag végzi. A hívő élet nem vegetál, hanem növekszik, árad, túlcsoordul. A hívő ember élete soha nem csak egy gyümölcs, hanem sokszoros szellemi örökség. Mik vannak ebben? Változások, megértések, jellemformálódás, szeretetben való növekedés, szolgálát, áldások mások életében és még folytathatnánk tovább a sort. Ezeket az Ige tudja meghozni. Az Igében levő élet, a magban levő élet tudja meghozni mindezeket. Mit mond Pál? Az 1Korinthus 3,7-et írtam föl, hogy az Isten, aki adja a növekedést. Mit mondott?

1Korinthus 3,6.

6. Én plántáltam, Apollós öntözött; de az Isten adja vala a növekedést.

Ő sosem kicsiben ad növekedést. A gyümölcs idővel jelenik meg, nem azonnal, de biztosan. A magvető példázatában van a végidőre mutató példázat. A jelenben látjuk a vetést, a végben látjuk a beteljesedést. A gyümölcs nem mindig akkor jelenik meg, amikor várunk, amikor imádkozunk, amikor erőlködünk, amikor nyomást érzünk. A gyümölcs a maga idejében fog megjelenni. Amikor a mag elérte a teljességet, Isten időzítése összeér a te kitartásoddal meg az enyémmel. Akkor fog megjelenni a gyümölcs, amikor Isten időzítése és a mi kitartásunk összeér. Akkor ott lesz az eredmény, amikor a rejtett folyamat egy látható folyamatot ölt. Tehát láthatóvá válik mindaz az életünkben. Írja a Jakab, hogy legyetek béketűrők az Úr eljöveteléig, íme, a földműves várja a földnek drága gyümölcsét. Mennyire összevág az Evangélium és a levelek! A gazda tud várni, a hívő is tud várni, mert tudja, hogy a gyümölcs jön, a mag nem maradt terméketlen.

A sokszoros termés nem a szuper hívők kiváltsága, - még erről is hadd szóljak néhány szót -, hanem minden jó talaj ajándéka. Szeretik azt mondani, hogy ez milyen szellemi, az milyen nagy hitű! Halljuk ezeket a címkéket, kategorizálásokat, de semmi köze ehhez! Ez nagyon fontos! Tehát a százszoros termés nem az elit hívő verzió, nem a szuper hívő verzió. Nem a szuper istenfélő hívőknek, vagy az egyháztörténeti nagyságoknak van fenntartva. Ez a termés minden jó föld ajándéka. Az Ige ajándéka, mert nem a talaj ügyességétől, hanem a mag erejétől függ. Ezt ne felejtsd el, ez az Igében levő erő. Jézus így zár, hogy aki hallja, az érti.

Azért hoztam ma ezt az üzenetet, hogy még jobban értsük. Nagyon sok kijelentést kapsz, ha végigmész ezeken és végiggondolod, ez mindenki számára elérhető. Mindenki számára! Kik azok? Aki hall, aki befogad, aki kitart, aki engedi, hogy Isten növelje benne az Igét. Tehát függ tőlünk is, nem csak az Igétől, ugye? Nem arról szól az üzenet, hogy nekünk nem kell csinálni semmit, hátradőlhetünk. Itt van a mi felelősségünk, hallani, befogadni, kitartani és engedni, hogy az Ige növekedjen bennünk. Ott lesz gyümölcs! Biztos lehetsz benne! A gyümölcs nem kiváltság, hanem az ígéret. Nem csoda, hanem következmény és törvényszerűség. Persze csodálkozunk rajta, ez nagyon fontos.

Tehát még egyszer: a gyümölcs nem kiváltság. Nem a nagyok, meg nem a szuper hívők kiváltsága, hanem ez egyszerűen Isten ígérete és egyszerűen a mag így működik. Ez egy következmény és törvényszerűség. Bár mi csodálkozunk rajta, amikor szóljuk az Igét a beteg felett és meggyógyul másodpercek alatt. Tegnap is láttunk egy ilyen bizonyosságot. Akkor elcsodálkozunk rajta és nézzük, de ez az Ige természete! Nem kellene, hogy csodálkozzunk rajta, ha tényleg annyira hinnénk, mert ez ennek a természete. Ha ezt tesszük, akkor ez fog következni, ahogy mondja az Írás.

A végidők felől válik teljessé a gyümölcs. A végben kész aratás lesz. A konkoly aratása, amikor a gonoszokat megégetik, összeszedik, a búza aratása pedig a dicsőség. A gyümölcs igazi értéke nem

itt, hanem odaát lesz látható. Tehát ha el van vetve benned, újjászületté a romolhatatlan magból, akkor a te győzelmed biztosított, ez már csak idő kérdése. Lehet, hogy itt a földön nem sok mindent lát az ember, hisszük, hogy nagyon sok mindent fog látni, de nincs veszve semmi. Egy futball-szurkolótól hallottam, hogy az eredmény, amíg le nem fűjják a mérkőzést, addig csak rész-eredmény, mert amíg le nem fűjják a meccset, addig az eredmény változhat. Így van ez a mi hívő életünkben is. Ne félj a kicsiny kezdettől, a mag kicsi, de a termés nagy lesz. Nem kell csüggednünk a lassú növekedés miatt.

Egy kis összefoglaló: a fű, kalász, érett búza, ez normális. Tehát van egy folyamata a változásnak. Ne hagyj, hogy a konkoly elbizonytalanítson! A gonosz nem tudja megállítani Isten művét. Fogadd be és tartsd meg az Igét kitartással! Ez a jó föld titka. Erről szólt, ez mind benne van az üzenetekben. Bízz Istenben, a termés biztos! Lehet, nem holnap, lehet, nem a jövő hónapban, de egy dolog biztos, hogy az Ige győzni fog. Mi úton vagyunk a győzelem felé, így tekintsd magadra ezen túl. Ezért a példázat végső üzenete, hogy a mag erejének nincs ellenfele. A gyümölcs Isten dicsősége és a beteljesedés biztos.

Mit tanít Jézus a magvető példázatával? Ha egyetlenegy mondatba belesűrítenénk az egészet, ha az egész szummáját nézzük, az igazi titok nem a talajban van, hanem a magban és az Ige legyőzhetetlen erejében. Ez Jézus példázatának az egyik összegzése lehet. Miről volt szó eddig? Az Ige titkáról volt szó. Maga Isten Igéje önmagában hordozza az életet, növekedést, beteljesedést. A halás felelőssége a mi felelőségünk. A négy talaj, az a szív állapota – az útfél, a köves hely, a tövises hely, a jó föld. Tehát a kérdés nem az, hogy melyik típus vagy, hanem, hogy hogyan hallod az Igét és milyen a szíved állapota. A növekedés titka – az Ige benned úgy növekszik, hogy sokszor te sem látod. A mag magától, Isten erejéből hajt ki, a növekedés nem rajtad múlik. Ezekről volt szó. Támadás is lesz, a gonosz mindig ellen fog vetni, de a konkoly nem tudja megállítani a búza megérését. A szétválasztás nem a te feladatod, nem az enyém, hanem Istené.

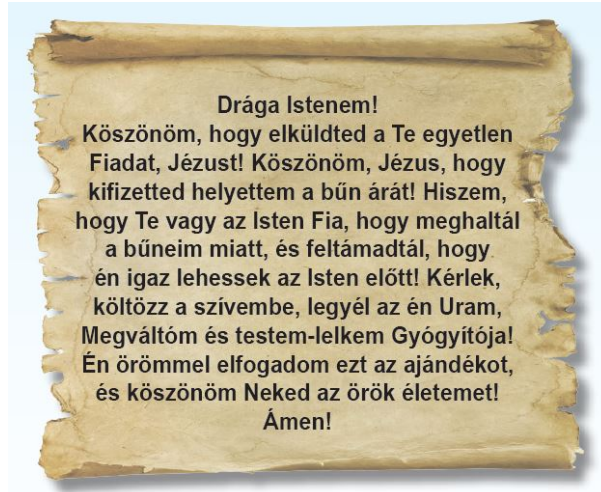
A győzelem titka: Isten Igéje biztosan gyümölcsöt fog teremni, harmincszor, hatvanszor, százszor annyit. A végidő felől nézve minden mag beérik és gyümölcsöt fog hozni és be fog teljesedni. Mit jelent ez nekünk ma? Engedjük el a teljesítménykényszert! Nem te növesszed az Igét, az Ige növessz téged. Ezek már ismétlések csak, hogy összegezzük az egészet. Vizsgáld meg a szívedet! Vizsgáljuk meg, hogyan halljuk most az Igét. Túl sok zaj, az az útszél. Lelkesedés, nincs mélység, az a köves hely. Túl sok teher, csábítás, azok a tövises és a jó föld, az a figyelem, megértés és a kitartás, ott meg fog teremni a mag. A jó hír, hogy a talaj változhat még mindig. Ne félj, ha a gonosz ellentet, a konkoly a búza jele, nem a vereségé. Tehát Isten vet, az ellenség is vet, ez normális, ez már csak így van. Légy türelmes a növekedésben, fű, kalász, teljes búza. A búza között idő van, a növekedés biztos. Tartsuk meg az Igét béketűréssel! Hallja, érti, megtartja. – ezt a hármat mondta Jézus.

Ha valaki itt úgy érzi, hogy a tövises fojtogatják, a gondok elnyomják, a lelkesedésed éppen kihűlőben van, vagy talán nem érzed az Ige erejét, esetleg a konkoly összezavart, vagy az életed talaja megkeményedett, akkor Jézus ma azt mondja nekünk, mindannyiunknak, hogy a mag még mindig benned van. Amit Isten elvetett, az meg fog nőni. Nagyon fontos! A talaj nem végleges, ez is legyen világos Jézus üzenetéből, a szív nem végleges és a helyzetünk sem végleges. Tehát, még nem fűjták le a mérkőzést. Jézus még nem jött vissza. Ha az ember újra megnyitja a szívét, újra befogadja az Igét, újra hisz a mag erejében, akkor Isten elkezd nőni bennünk. Isten országa elkezd nőni bennünk, mert a növekedés titka nem te vagy, hanem Ő. Ez a példázat ma azt üzeni nekünk, hogy a növekedés titka nem bennünk van, hanem az Igében. A mai üzenet lényege, hogy a mag kicsi, de a győzelem nagy. Ez záró mondatnak nagyon jó lesz. Mielőtt felállunk és imádkozunk, még teszünk egy megvallást, mert az Ige mindig beteljesíti, amit Isten kimondott. Ámen! Köszönjük az Úrnak a kegyelmét.

Mondjuk: *Mennyei Atyám, köszönöm az Igét, amely élő és ható. Köszönöm, hogy a mag ma is hullik a szívünkbe. Köszönöm, hogy nem a mi erőnkön múlik a növekedés, hanem a Te hűségeden és a Te ígéreteden. Most megtiltjuk, hogy a szívünk az útszélhez hasonlóná váljon. Elparancsoljuk a köves helyeket, ahol nincs gyökerük és a töviseket is, amelyek meg akarnak fojtani bennünket. Most meglágyítjuk a szívünk földjét, hogy jó talajjá legyen. Meg fogjuk hallani, érteni és megtartani a Te*

beszédedet. Uram, ma újra átadjuk Neked a szívünk talaját. Legyen a szívünkben hely az Igének. Terem bennünk gyümölcs harmincszor, hatvanszor, százszor annyi. Drága Szent Szellem, kérünk, növelj bennünket láthatatlanul, tedd láthatóvá életünkben a teljes termést, az Atya dicsőségére! Ámen!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

ELÉRHETŐSÉGEINK

Postacím: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

Titkárság: +36 (70) 428-4144

E-mail: titkarsag.ksze@gmail.com (Kántor Ibolya)

Honlap: www.ksze.org

Könyvrendelés a titkárság elérhetőségein.

Újság szerkesztőség: oromhirado@gmail.com